

Titel: Kapitel XXIV.

Citation: "Kapitel XXIV.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e32683/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

hvor Rævningerne f. Ets. have erklæret for fuldbyrdet Forbrydelse, hvad der efter Rettens Opfattelse kun kan være Forjog, have erklæret et Forhold for Gerningsmands forhold, der efter Rettens Mening kun kan være Meddelagtighed, have sagt for Tyveri, hvad der efter Rettens Mening kun kan være ulovlig Omgang med Hittegods o. s. fr.

Som Eksempel paa Tilfælde, i hvilke der kan blive Anvendelse for den i Paragraffens sidste Punktum indeholdte Regel kan nævnes, at Rævningerne hvore Na til et Spørgsmaal om Røveri, medens Retten kun anser Forholdet for at være grovt Tyveri, men for at kunne domme derfor, maa have særlig Rævningserklæring for, at der er tilstrækkelig Bevis for det Moment (f. Ets. Indbrud), der skal gøre Tyveriet til et grovt. Paa samme Maade stiller Forholdet sig i Virkeligheden ogsaa, hvor Rævningerne have erklæret Tilfælde Skyldig i forvælt Drab, medens Retten mener, at der kun bør være Tale om Straf for uagtsomt Drab, idet detses Betingelser ikke behøve at være givne med Erklæringen: Forvælt Drab.

Det kunde i øvrigt ved første Ojeblik se ud, som om de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde ganske simpelt kunde undgaaes ved, at Retten afværgede, at der stilles Spørgsmaal, hvis Besvarelse i en for Tilfælde ugunstig Retning Retten dog bagefter vil underkende. Grunden til, at saadanne Spørgsmaal stilles, kan imidlertid være den, at der ikke mellem Rettens Dommere har været den Enighed, som § 241, Det Stykke, kræver som Betingelse for, at en Frifindelsesdom kan affiges uden Rævningskendelse. Overhovedet bør en Frifindelse ikke gives allerede paa dette Trin, uden hvor Spørgsmaalet antages at stille sig aldeles utvivlsomt — derfor ogsaa Fordringen om Enstemmighed —; ellers ligger den Mulighed nær, at Sagen vil blive paaanket til Højesteret, og at denne kan have en afvigende Opfattelse af det retlige Spørgsmaal, hvorefter en Rævningskendelse dog blev nødvendig, hvilket saa, hvis Landsretten havde frifundet uden først at lade Sagen gaa til Rævningskendelse, vilde nødvendiggøre en ny Domsforhandling. Henlynt til Muligheden af Anke vil paa tilsvarende Maade kunne foranledige, at der stilles Spørgsmaal principalt om en større og subsidiært om en mindre Forbrydelse, uagtet Landsretten forud er paa det rene med, at den for sit Vedkommende kun vil domme for den mindre. Endelig vil det ogsaa kunne hænde, at Faktum ved Bevisførelsen har antaget en anden Stillelse, end det havde i Anklageskriftet, og at det derfor først er ved at

tænke nærmere over Bevisførelsens Resultater, at Retten kommer til den Opfattelse, der leder den til at anvende den her omhandlede Paragraf.

Kapitel XXIV.

Særlige Bestemmelser om Domsforhandling uden Rævninger.

Kapitlet svarer i det hele ganske til det tidligere Forslags 4de Afsnit, Kap. V. Styld-Spørgsmaal og Strafudmålings-Spørgsmaal holdes under Afstemningen adskilte ligesom i Rævningselager. De Dommere, der ikke anse Tilfældes Skyld bevisst, men blive overstemte, ville altsaa have at votere subsidiært ved Strafudmålingen. Med Henblik til særskilt Afstemning om Strafforholdenes eller Strafbesættelsesgrunde jfr. § 300 in fine. Reglen i § 301 om Domsgrundenes Affattelse er begrundet paa, at Bevisførelsen ikke vil kunne gaa om igen for Højesteret; det tiltrænger derfor udtrykkelig Konstatering, hvad der af Landsretten anses for bevisst og som saadant maa lægges til Grund for Højesterets Afgørelse.

Tvende Afsnit.

Tiltale og Domsforhandling ved Underret.

Indholdet af dette Afsnit, der praktisk set er af ganske særlig Vigtighed, da et overvejende Antal Sager uden Tvivl vil blive behandlet i Henhold til det, er i det Hele stemmende med Indholdet af det tidligere Forslags 5te Afsnit med de Afvigelser, der følge af Forandringerne i de forudgaaende Kapitel, hvortil der i nærværende Afsnit henvises.

Dog er der paa to Punkter direkte indføjet noget i Forhold til det tidligere Forslag nyt i dette Afsnit.

Dels er der nemlig i § 302 givet Anvisning paa en summarisk Behandling af almindelige Underretssager, hvori der foreligger Tilfælde, dels er der i § 309 for Politifagets Vedkommende optaget det andet Steds og navnlig i Norge praktiserede Foretælings-Institut.